

Preek vredesweek 2025:
Meer dan het gewone. Niets doen is geen optie

Gemeente van Christus/beste mensen,

- Wanneer was de laatste keer dat u gefeliciteerd werd?
- Wanneer was u voor het laatst gelukkig?
- Wanneer werd u voor het laatst gelukkig genoemd?
- Want daar gaat het over in de tekst van vanmorgen.

Bij de voorbereidingen kwam ik deze versie van de zaligsprekingen tegen die meer overeenkomt met waar we misschien eigenlijk in geloven en bij leven:

- Gelukkig de mensen die veel weten en alles kunnen, want zij hebben het voor het zeggen op deze aarde
- Gelukkig de mensen die zich gepantserd hebben tegen alle narigheid want zij hebben geen troost nodig.
- Gelukkig de mensen die zich verweren kunnen want niemand zal over hen heen lopen
- Gelukkig de mensen die zich verzadigen aan de welvaart want zij hebben niemand anders meer nodig
- Gelukkig de mensen die hard kunnen zijn en NEE zeggen want zij houden veel voor zichzelf over
- Gelukkig de mensen die compromissen kunnen sluiten want zij zullen het ver brengen met een goed geweten
- Gelukkig de mensen die op hun eer en hun recht staan want zij krijgen altijd gelijk
- Gelukkig de mensen die een beetje geven en nemen want ze komen nooit in moeilijkheden
- Gelukkig bent u als u daarin slaagt: positie en populariteit zal uw deel zijn. wees tevreden want uw loon is groot op aarde. Zo zijn alle grote mensen geslaagd.

Met zulke zinnen willen we mensen wel feliciteren.

Alleen, we zijn niet allemaal groot, we zijn niet allemaal geslaagd. Met deze versie hebben we het ook nog aan onszelf te danken als we niet groot of geslaagd zijn..De zaligsprekingen van Jezus zijn juist voor de mensen die NIET groot en geslaagd zijn. Het is juist voor de mensen die het niet gemaakt hebben in het leven. En als we de woorden lezen, is dat dan ook te moeilijk voor ons, te revolutionair. Wie brengt dat op? Het is meer dan het gewone.

Moet het echt op die manier? Of zijn deze woorden toekomstmuziek? Nu is het nog te moeilijk, maar straks... Straks in het komend koninkrijk van God dan...

- Of gelden de woorden van Jezus niet voor alle tijden en gold het alleen voor de tijd dat Jezus de woorden uitsprak. Toen verwachtte men dat het koninkrijk van God elk moment kon doorbreken. Wij leven nu en moeten leven met het compromis.
- Of: de Bergrede geldt niet voor iedereen. Alleen uitzonderlijke mensen, bijvoorbeeld kloosterlingen, geven hun hele leven aan de Heer en doen dat plaatsvervangend voor anderen, dus ook voor ons.
- Of: de Bergrede geldt niet voor alle terreinen van het leven. We leven nu eenmaal in 2 werelden, die van het privéleven en die van de maatschappij. Dan moet de Bergrede natuurlijk horen bij het privéleven want voor het maatschappijleven gelden andere regels.
- Of: de Bergrede houdt ons een spiegel voor. Door de Bergrede schrikken we en weten we hoe erg we tekortschieten. We kunnen het niet EN DUS hoeven we niets met de tekst.

Preek vredesweek 2025:
Meer dan het gewone. Niets doen is geen optie

- Of is er nog een andere weg: 1 mens heeft het gedaan en die wil niet alleen blijven staan. Hij wil anderen meenemen en hij wil wat met ons leven. Hij spreekt tegen ONS, niet sommige anderen. Hij meent wat Hij zegt namelijk dat er met ons wat gebeuren ZAL, niet later maar NU, niet met een deel van ons bestaan maar met ons HELE menszijn.

Dat is pittig!

Maar wat wil die Bergrede ons zeggen? Volgens mij wil de Bergrede ons zeggen dat we God en zijn koninkrijk centraal moeten stellen. Doordat we dat doen, veranderen we van binnen, wat we uitstralen naar buiten.

Maar hoe doen we dat?

En wat wordt met de woorden uit de Bergrede bedoeld? Daarvoor moeten we eerst meer weten over de tijd waarin Jezus leefde. In Jezus' tijd hadden de mensen te maken met vreemde overheersing. Ze waren een banneling in eigen land. Ze hadden te maken met armoede, ziekte en lijden. En de mensen vroegen zich af: wanneer grijpt God in? Wanneer wordt Gods wil op aarde gedaan zoals in de hemel? De huidige realiteit staat ver af van het ideaal van Gods wereld. Herkenbaar. Toen en nu. De mensen tegen wie Jezus spreekt staan met lege handen: ze kunnen hier niets aan veranderen. Een gevoel dat we waarschijnlijk wel herkennen als we kijken naar het nieuws. En wat kunnen wij doen? We staan met lege handen. We kunnen niks veranderen. En juist hier gaat het over in de Bergrede. Dat als het er op aankomt, je met lege handen staat. Dat maakt ons klein, arm, nederig. Als we zo voor God durven staan, God zelf en Zijn koninkrijk centraal stellen, verlangen naar God en Zijn nieuwe wereld dan zullen we ons thuis voelen IN die nieuwe wereld. Als je treurt omdat de huidige realiteit anders dan Gods wereld, dan ben je volgens Jezus gelukkig omdat je getroost zult worden. En de zachtmoedigen, de machtelozen? De zachtmoedigen hebben hun zachte karakter behouden en zijn niet hard geworden. De machtelozen hebben geen macht. Ze hebben niets in handen. Ze kunnen niks. Ze hebben geen land. Maar zij zullen land krijgen en daarmee weer een plek en invloed. De 4^e zegenspreuk geeft een samenvatting van het vorige: de mensen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Gerechtigheid is doen wat God wil. Het hongeren en dorsten naar gerechtigheid zijn de mensen die sterk verlangen naar het moment waarop op aarde de wil van God gebeurt.

In het kort komt het er op neer dat het echte geluk is voor mensen die God in het middelpunt zetten. God zal hen daar voor belonen.

De volgende 4 zegenspreuken horen ook bij elkaar. Als je God en Zijn koninkrijk centraal stelt, verander je van binnen. Je wordt barmhartig, zuiver van hart en een vredestitcher. Je reageert anders op onrecht in je omgeving. Dat zal niet iedereen kunnen waarderen dus je zult met tegenstand te maken krijgen.

Zoals ik al eerder zei: als je God en Zijn koninkrijk centraal stelt, verander je van binnen waardoor je anders reageert naar buiten toe.

Het klinkt allemaal zo mooi.

Al doe ik mijn best. Ik zie mezelf niet die grote leiders aanspreken. En als ik naar het nieuws kijk, maakt het me machteloos. Ik krijg het gevoel dat ik alleen maar kan afwachten totdat het beter wordt.

Is er dan echt niets wat ik kan doen?

Afgelopen donderdag waren we met een aantal gemeenteleden afgereisd naar Kampen om daar de eredienst gaande te houden. In een kerk in Kampen wordt de familie Babyants sinds november opgevangen. Zij hebben kerkasiel aangevraagd. De familie verblijft al bijna 12 jaar in ons land en de kinderen zijn hier geworteld. De jongste 2 zijn hier zelfs geboren. Zolang in

Preek vredesweek 2025:
Meer dan het gewone. Niets doen is geen optie

Kampen de eredienst gaande is, kunnen ze niet opgepakt en uitgezet worden naar Oezbekistan.

Vooraf aan de dienst vroeg ik mij af: waarom doen we dit/ dit is toch een druppel op de gloeiende plaat? Terwijl we vierden, merkte ik: hier doen we het voor. Een kleine daad van verzet. En een wereld van verschil. Op terugreis in de auto spraken we hier verder over. Hoe juist in het kleine dat we doen onze kracht zit.

Misschien denkt u: Zo'n doorgaande dienst is niets voor mij. Zijn er geen andere manieren om bij Vrede stil te staan. Deze week en de tijd hierna? Niks doen is geen optie, zoals de ondertitel voor deze Vredesweek luidt.

Vrede is niet zozeer de AFWEZIGHEID van oorlog maar meer de AANWEZIGHEID van menselijkheid. En dat zit juist in de gewone dingen dat ze juist bijzonder maakt. Dat vraagt om verregaande bereidheid om echt naar de ander te luisteren, echt te begrijpen en de ander als mens te blijven zien. Durven wij het aan om zo open te staan zodat wij door onze houding verschil kunnen maken?

AMEN

Bernadette de Groot